

Slniečko zapadá

♩ = 72

Upravil: Juraj Kučera

Sl - nieč - ko za - pa - dá, od hôr sa od - be - rá,

pas - tie - rik za krd - ľom pís - ťal - kou pre - be - rá.

A do - lu me - dza - mi kos - ci shra - bač - ka - mi

do ti - chej do - li - ny tiah - nu so spe - va - mi.

2. Z doliny zvona hlas horou sa ozýva,
k modlitbe večernej všetkých nás pozýva,
[:a ja k nebu dvíham zrak môj uslzený,
žehnaj, Bože, žehnaj, Liptov môj mileny.:]

3. Slniečko zapadá, pokoj na zem sadá,
mesiačik s hviezdami, nebom sa rozkladá,
[:a ten kraj môj leží pod tými horami,
jak by ho Boh prikryl svojimi rukami.:]

4. Tam, kde sa bystrý Váh k Dunaju poberá,
kde sa otec Kriváň do jazier nazerá.
[:Tam je ten Liptov môj, tá moja otčina
premilený môj kraj, tá moja rodina.:]

5. V Liptove dedinka a v nej domček malý,
sťa malého chlapca ma v ňom kolembali.
[:Mati mi moja v ňom slovensky spievala,
na chlebe chudobnom ťažko ma chovala.:]

6. Pole strojne plúžiť otec ma zaúčal,
Pánu Bohu slúžiť do chrámu chodievať.
[:I ten kraj mileny v srdci verne nosiť,
i za ten náš národ Pána Boha prosiť.:]